

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

22. září 2020 *

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU – Články 11 a 194 SFEU – Článek 1, čl. 2 písm. c) a čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu – Zamýšlená podpora pro jadernou elektrárnu Hinkley Point C (Spojené království) – Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za slučitelnou s vnitřním trhem – Cíl společného zájmu – Cíle Evropské unie v oblasti životního prostředí – Zásady ochrany životního prostředí, „znečišťovatel platí“, omezitelnosti a udržitelnosti – Určení dotyčné hospodářské činnosti – Selhání trhu – Přiměřenost podpory – Investiční nebo provozní podpora – Určení prvků podpory – Sdělení o zárukách“

Ve věci C-594/18 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 21. září 2018,

Rakouskou republikou, původně zastoupenou G. Hessem, poté F. Koppensteinerem a M. Klamertem, jako zmocněnci, ve spolupráci s H. Kristoferitschem, Rechtsanwalt,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená É. Gippini Fournierem a T. Maxian Ruschem, jakož i P. Němečkovou a K. Herrmann, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

Česká republika, zastoupená M. Smolkem, J. Vláčilem, T. Müllerem a I. Gavrilovou, jako zmocněnci,

Francouzská republika, původně zastoupená D. Colasem a P. Dodellerem, poté P. Dodellerem a T. Stehelinem, jako zmocněnci,

Lucemburské velkovévodství, původně zastoupené D. Holderer, poté T. Urim, jako zmocněnci, ve spolupráci s P. Kinschem, avocat,

Maďarsko, zastoupené M. Z. Fehérem, jako zmocněncem, ve spolupráci s P. Nagym, ügyvéd,

Polská republika, zastoupená B. Majczynou, jako zmocněncem,

Slovenská republika, zastoupená B. Ricziovou, jako zmocněnkyní,

* Jednací jazyk: němčina.

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené Z. Lavery a S. Brandonem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Robertsonem, QC, a T. Johnstonem, barrister,

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně, A. Arabadžev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi a I. Jarukaitis (zpravodaj), předsedové senátů, T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: M. Krausenböck, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. ledna 2020,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 7. května 2020,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Rakouská republika domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 12. července 2018, Rakousko v. Komise (T-356/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2018:439), kterým Tribunal zamítl její žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2015/658 ze dne 8. října 2014 o státní podpoře SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), kterou Spojené království zamýšlí poskytnout za účelem podpory jaderné elektrárny Hinkley Point C (Úř. věst. 2015, L 109, s. 44, dále jen „sporné rozhodnutí“), v němž Evropská komise konstatovala, že je tato podpora slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a schválila její poskytnutí.

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Dne 22. října 2013 oznámilo Spojené království Velké Británie a Severního Irska tři opatření podpory (dále jen „dotčená opatření“) ve prospěch jaderné elektrárny Hinkley Point C (dále jen „Hinkley Point C“). Příjemcem dotčených opatření je společnost NNB Generation Company Limited (dále jen „NNBG“), která je dceřinou společností společnosti EDF Energy plc (dále jen „EDF“).
- 3 Prvním z dotčených opatření je rozdílová smlouva uzavřená mezi společností NNBG a společností Low Carbon Contracts Ltd – subjektem financovaným prostřednictvím zákonné povinnosti zavazující solidárně všechny dodavatele elektřiny, kteří jsou držiteli licence – jež má zaručit cenovou stabilitu pro prodej elektřiny společností NNBG během provozu Hinkley Point C. Druhým z těchto opatření je dohoda mezi ministrem pro energetiku a klimatickou změnu Spojeného království a investory společnosti NNBG, která doplňuje rozdílovou smlouvu a stanoví, že pokud v návaznosti na předčasné ukončení provozu jaderné elektrárny Hinkley Point C z politických důvodů společnost Low Carbon Contracts nesplní svou povinnost zaplatit vyrovnání investorům NNBG, uhradí vyrovnání investorům dotýčný ministr. Tato dohoda rovněž obsahuje mechanismy dělení zisku. Třetím z těchto opatření je úvěrová záruka Spojeného království za dluhopisy, jež vydá společnost NNBG, která zaručuje včasné splacení jistiny a úroků z podkladových dluhopisů.

- 4 Dne 18. prosince 2013 se Evropská komise rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení ohledně dotčených opatření. Toto rozhodnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 7. března 2014 (Úř. věst. 2014, C 69, s. 60).
- 5 Dne 8. října 2014 přijala Komise sporné rozhodnutí, přičemž v jeho oddíle 7 uvedla, že dotčená opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. V oddílech 9 a 10 tohoto rozhodnutí Komise zkoumala, zda tato opatření mohou být prohlášena za slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a dospěla k závěru, že mohou. Článek 1 první pododstavec uvedeného rozhodnutí zní takto:

„Podpora pro [Hinkley Point C] v podobě rozdílové smlouvy, dohody s ministrem a úvěrové záruky, jakož i veškerých souvisejících prvků, které Spojené království hodlá zavést, je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) [SFEU].“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 6 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. července 2015 podala Rakouská republika žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí.
- 7 Lucemburskému velkovévodství bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rakouské republiky, zatímco České republice, Francouzské republice, Maďarsku, Polské republice, Rumunsku, Slovenské republice a Spojenému království bylo povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise.
- 8 Rakouská republika Komisi vytýkala, že prohlásila dotčená opatření za slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a na podporu své žaloby předložila deset žalobních důvodů.
- 9 V napadeném rozsudku Tribunál těchto deset žalobních důvodů, stejně jako celou žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení před Soudním dvorem

- 10 Svým kasačním opravným prostředkem se Rakouská republika domáhá, aby Soudní dvůr:
- v plném rozsahu zrušil napadený rozsudek,
 - vyhověl žalobě na neplatnost podané proti spornému rozhodnutí,
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení a
 - uložil všem vedlejším účastníkům řízení v prvním stupni, kteří se účastní řízení o kasačním opravném prostředku, aby nesli vlastní náklady řízení.
- 11 Lucemburské velkovévodství navrhuje, aby Soudní dvůr:
- plně vyhověl kasačnímu opravnému prostředku a v plném rozsahu zrušil napadený rozsudek,
 - plně vyhověl žalobě na neplatnost podané proti spornému rozhodnutí a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

- 12 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil Rakouské republice náhradu nákladů řízení.
- 13 Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království navrhuji, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 14 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nekonstatoval, že výstavba nové jaderné elektrárny nepředstavuje cíl společného zájmu.

K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 15 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že v bodě 79 a následujících napadeného rozsudku odmítl její argumenty, kterými zpochybňovala posouzení Komise obsažené v bodě 374 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle něhož podpora jaderné energie představuje cíl společného zájmu. Tribunál k tomuto rozhodnutí dospěl vycházeje nesprávně ze zásady, že při posouzení, zda podpora jaderné energie představuje cíl, který mohou členské státy sledovat prostřednictvím státních podpor, nejde o to, zda tento cíl odpovídá zájmu všech nebo většiny členských států, ale o to, zda se jedná o zájem veřejný, a nikoliv pouze o soukromý zájem příjemce podpory.
- 16 Tribunál se tím podle Rakouské republiky odchýlil od praxe Komise a od převládající judikatury ohledně uplatňování čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, podle kterých musí každá podpora v zásadě sledovat cíl společného zájmu, nebo dokonce cíl společného zájmu Unie, a sice zájem odpovídající společnému zájmu všech členských států.
- 17 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království mají za to, že tato část prvního důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 18 V článku 107 odst. 3 písm. c) SFEU se stanoví, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být považovány podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- 19 K tomu, aby mohla být státní podpora považována za slučitelnou s vnitřním trhem podle tohoto ustanovení, musí splňovat dvě podmínky, přičemž první podmínkou je, že má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, a druhou negativně formulovanou podmínkou je, že nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

- 20 Na rozdíl od čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, který stanoví, že za slučitelné s vnitřním trhem mohou být prohlášeny podpory, jež mají napomoci uskutečnění některého významného projektu společného evropského zájmu anebo napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu, tedy čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nepodmiňuje slučitelnost podpory tím, že sleduje cíl společného zájmu, aniž je tímto dotčena skutečnost, že rozhodnutí přijatá Komisí na tomto základě musí dbát na dodržování unijního práva.
- 21 Na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, Soudní dvůr v rozsudcích, které Rakouská republika cituje, nevycházel z existence podmínky, že podpora musí sledovat cíl společného zájmu. I když totiž v rozsudcích ze dne 17. září 1980, Philip Morris Holland v. Komise (730/79, EU:C:1980:209, body 24 až 26), ze dne 24. února 1987, Deufil v. Komise (310/85, EU:C:1987:96, bod 18), a ze dne 19. září 2002, Španělsko v. Komise (C-113/00, EU:C:2002:507, bod 67), Soudní dvůr v podstatě uvedl, že Komise disponuje posuzovací pravomocí, jejíž výkon zahrnuje komplexní hodnocení hospodářského a sociálního charakteru (viz rozsudek ze dne 8. března 2016, Řecko v. Komise, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 68), která musejí být provedena v kontextu Unie, Soudní dvůr nerozhodl – jak uvedl generální advokát v bodech 65 až 71 svého stanoviska – že Komise musí ověřit, zda zamýšlená podpora sleduje cíl obecného zájmu.
- 22 Pokud jde o praxi Komise, je třeba poznamenat, že rámec pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací (Úř. věst. 2014, C 198, s. 1), pokyny pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 (Úř. věst. 2014, C 200, s. 1), pokyny [Evropské unie] k použití pravidel státní podpory ve vztahu k rychlému zavádění širokopásmových sítí (Úř. věst. 2013, C 25, s. 1), jakož i pokyny k regionální státní podpoře na období 2014–2020 (Úř. věst. 2013, C 209, s. 1), kterých se dovolává Rakouská republika, nejsou na dotčená opatření použitelné, jelikož se žádný z těchto dokumentů nevztahuje na podporu činnosti jaderné elektrárny.
- 23 Kromě toho Rakouská republika odkazuje na dokument Komise nazvaný „Společné zásady pro hospodářské posouzení slučitelnosti státní podpory podle čl. 87 odst. 3“, v němž je představena metodika pro analýzu, jejíž první krok spočívá ve zkoumání, zda dotčená podpora sleduje jasně vymezený cíl společného zájmu.
- 24 Nicméně i kdyby mohl být takový dokument považován za rámec či sdělení, od něhož se Komise v zásadě nemůže odchýlit, jinak by jí hrozila sankce za případné porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení či ochrana legitimního očekávání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. března 2016, Řecko v. Komise, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 69 a citovaná judikatura), je třeba mít za to, že Komise pomocí těchto dokumentů každopádně nemůže neoprávněně zúžit dosah čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tak, že by toto ustanovení zamýšlela uplatňovat v rozporu s tím, co bylo uvedeno v bodě 20 tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2008, Německo a další v. Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, EU:C:2008:482, bod 65).
- 25 Pokud Rakouská republika vytýká Tribunálu, že se odchýlil od rozhodovací praxe Komise, je mimoto třeba připomenout, že otázku, zda podpora splňuje, či nesplňuje podmínky uplatnění článku 107 odst. 3 písm. c), je třeba posuzovat právě z hlediska tohoto ustanovení, a nikoli s ohledem na dřívější praxi Komise (rozsudek ze dne 21. července 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, C-459/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:515, bod 38).
- 26 Vzhledem k tomu, že čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU k prohlášení zamýšlené podpory za slučitelnou s vnitřním trhem nevyžaduje, aby podpora sledovala cíl společného zájmu, je první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku neopodstatněná.

K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 27 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím vytýká Tribunálu, že v bodě 97 napadeného rozsudku konstatoval, že „[s] ohledem na čl. 1 druhý pododstavec a čl. 2 písm. c) Smlouvy o Euratomu [...] se Komise nedopustila pochybení, když měla za to, že Spojené království bylo oprávněno stanovit podporu jaderné energie, a konkrétně pobídku k budování nových kapacit na výrobu jaderné energie, jako cíl veřejného zájmu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU“.
- 28 V tomto ohledu tvrdí, že cíl podpory jaderné energie prostřednictvím podpory výstavby jaderných elektráren nevyplývá ze Smlouvy o Euratomu a nesdílí jej všechny členské státy. Ani čl. 2 písm. c) Smlouvy o Euratomu, ani žádné jiné ustanovení této smlouvy se nezmiňuje o státních podporách investic do jaderné energie a výstavby jaderných elektráren. Tribunál podle Rakouské republiky tento čl. 2 písm. c) Smlouvy o Euratomu vyložil selektivně, když pominul, že se toto ustanovení netýká budování nových kapacit na výrobu jaderné energie, ale budování „základních zařízení“, jakož i „rozvoje jaderné energetiky“. Podpora jaderné energie ve smyslu podpory budování nových výrobních kapacit tedy nepředstavuje ani společný zájem, ani obecný zájem Unie.
- 29 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že tato část prvního důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 30 Jak vyplývá z přezkumu první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nepodmiňuje slučitelnost podpory podle tohoto ustanovení tím, že zamýšlená podpora sleduje cíl společného zájmu. Z tohoto důvodu je druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku rovněž neopodstatněná.
- 31 Kromě toho tato část nemůže obstát ani v rozsahu, v němž se v ní tvrdí, že Smlouva o Euratomu neumožňuje, aby bylo poskytnutí státních podpor na výstavbu jaderných elektráren nebo na vybudování nových kapacit na výrobu jaderné energie povoleno na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- 32 Zprv je totiž třeba uvést, že Smlouva o Euratomu a Smlouva o FEU mají stejnou právní sílu, jak dokazuje čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu, podle kterého ustanovení Smlouvy o EU a Smlouvy o FEU nemění ustanovení Smlouvy o Euratomu. Jak uvedl generální advokát v bodech 37 a 38 svého stanoviska, jelikož je Smlouva o Euratomu odvětvovou smlouvou, jejímž cílem je rozvoj jaderné energie, zatímco Smlouva o FEU má mnohem širší cíle a přiznává Unii rozsáhlé pravomoci v celé řadě oblastí a odvětví, použijí se pravidla Smlouvy o FEU v odvětví jaderné energie, neobsahuje-li Smlouva o Euratomu zvláštní pravidla. Jelikož Smlouva o Euratomu neobsahuje pravidla v oblasti státních podpor, může se tedy článek 107 SFEU v tomto odvětví použít, jak správně konstatoval Tribunál v bodě 73 napadeného rozsudku.
- 33 Zadruhé Smlouva o Euratomu v preambuli uvádí, že je jejím cílem vytvořit podmínky pro rozvoj mocného jaderného průmyslu, a v čl. 1 druhém pododstavci stanoví, že „[p]osláním Společenství je přispět vytvořením podmínek nezbytných pro rychlé vybudování a růst jaderného průmyslu ke zvýšení životní úrovně v členských státech a k rozvoji vztahů s ostatními zeměmi“. Článek 2 písm. c) této smlouvy stanoví, že k naplnění svého poslání má Společenství „usnadňovat investice a zajišťovat, zejména podporou podnikání, vybudování základních zařízení nezbytných pro rozvoj jaderné energetiky ve Společenství“. Kromě toho z článků 40 a 41 ve spojení s bodem 11 přílohy II uvedené smlouvy, které se týkají investic v oblasti jaderné energie, vyplývá, že Smlouva o Euratomu upravuje

investice do nových zařízení či do náhrady jaderných reaktorů všech typů a pro všechny způsoby využití. Z toho vyplývá, že cíle sledované Smlouvou o Euratomu pokrývají výstavbu jaderných elektráren a vybudování nových kapacit na výrobu jaderné energie, takže poskytnutí státních podpor ve prospěch těchto činností není s těmito cíli v rozporu.

K třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 34 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím vytýká Tribunálu, že v bodě 517 napadeného rozsudku odmítl její argument, podle něhož zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti brání tomu, aby byly poskytnuty státní podpory na výstavbu nebo na provoz jaderné elektrárny, přičemž tak učinil z důvodu, že takový výklad není v souladu s čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu.
- 35 Tribunál tímto rozhodnutím podle ní popřel své vlastní úvahy uvedené v bodě 72 napadeného rozsudku, podle nichž ustanovení Smlouvy o Euratomu představují zvláštní pravidla ve vztahu k ustanovením Smlouvy o FEU, když odmítl povinnost zohlednit cíle Smlouvy o FEU, aniž vysvětlil, od kterého ustanovení Smlouvy o Euratomu se odchylují.
- 36 Jestliže platí, že se na takové státní podpory, jako jsou dotčená opatření, uplatní článek 107 SFEU, jiná ustanovení Smlouvy o FEU obsahující cíle, jako je cíl ochrany životního prostředí stanovený v člancích 11 a 194 SFEU, by se měla rovněž uplatnit a Komise by měla požadavky těchto ustanovení zohlednit. Vzhledem k tomu, že Smlouva o Euratomu neobsahuje zvláštní nástroj sledující cíl ochrany životního prostředí a cíl ochrany zdraví, měl Tribunál za účelem posouzení, zda dotčená opatření sledují cíl společného zájmu, tyto cíle zohlednit a v souvislosti s nimi zohlednit též zásady obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti, a to s ohledem na článek 37 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a na judikaturu Soudního dvora, podle níž jsou ochrana zdraví a ochrana životního prostředí cíli základními.
- 37 Rakouská republika ve své replice dodává, že cíl spočívající v rozvoji jaderné energie, uvedený v článku 2 Smlouvy o Euratomu, musí být uplatňován v souladu s ustanoveními unijního práva, zejména s ustanoveními Smlouvy o FEU. Tento článek, jak jej vykládá Tribunál, je přitom v rozporu s cíli Smlouvy o FEU podporovat energetickou účinnost a rozvoj nových a obnovitelných zdrojů energie, ochranu životního prostředí a zdraví, zásadu „znečišťovatel platí“, zásadu obezřetnosti a zásadu udržitelnosti.
- 38 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království mají za to, že tato část prvního důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 39 Vzhledem k tomu, že čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nepodmiňuje slučitelnost podpory podle tohoto ustanovení tím, že zamýšlená podpora sleduje cíl společného zájmu – jak vyplývá z přezkumu první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku – třetí část tohoto důvodu je rovněž neopodstatněná v rozsahu, v němž v ní Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že toto ustanovení porušil, když nezohlednil zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti za účelem posouzení, zda dotčená opatření sledují cíl společného zájmu.

- 40 Ostatně jestliže v této části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika v podstatě tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že na základě čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu odmítl její argument, podle kterého zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti brání tomu, aby byly poskytnuty státní podpory ve prospěch výstavby nebo provozu jaderné elektrárny, je třeba uvést, že takové zásady nejsou v této smlouvě vyjádřeny. V souvislosti s ochranou životního prostředí obsahuje uvedená smlouva v kapitole III, nadepsané „Ochrana zdraví“, pouze ustanovení týkající se zejména základních standardů ochrany zdraví obyvatelstva a pracovníků před nebezpečím ionizujícího záření, soustavného monitorování úrovně radioaktivity v ovzduší, vodě a půdě, jakož i kontroly dodržování základních standardů. Článek 37 první pododstavec téže smlouvy konkrétně stanoví, že „[k]aždý členský stát je povinen poskytnout Komisi všeobecné údaje, které se týkají veškerých plánů na zneškodňování radioaktivních odpadů v jakékoli formě, aby mohla určit, zda provedení takového plánu může vést k radioaktivnímu zamoření vody, půdy nebo vzdušného prostoru jiného členského státu“.
- 41 Je však nutno konstatovat, že tato ustanovení se nezabývají vyčerpávajícím způsobem otázkami životního prostředí, které se týkají odvětví jaderné energie. Smlouva o Euratomu tudíž nebrání tomu, aby se na toto odvětví použila pravidla unijního práva v oblasti životního prostředí.
- 42 Jak v podstatě tvrdí Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím, čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu konkrétně nemůže vyloučit použití zejména článku 37 Listiny, podle kterého „[v]ysoká úroveň ochrany životního prostředí a zvyšování jeho kvality musí být začleněny do politik Unie a zajištěny v souladu se zásadou udržitelného rozvoje“, článku 11 SFEU, podle něhož musí být požadavky na ochranu životního prostředí zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Unie, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje, a čl. 194 odst. 1 SFEU, podle kterého musí politika Unie v oblasti energetiky přihlížet k potřebě chránit a zlepšovat životní prostředí. Tento požadavek vyjádřený jak v Listině, tak ve Smlouvě o FEU, jakož i z něho vyplývající zásady, kterých se dovolává Rakouská republika, se proto uplatní v odvětví jaderné energie (viz analogicky rozsudek ze dne 27. října 2009, ČEZ, C-115/08, EU:C:2009:660, body 87 až 91).
- 43 To samé platí pro ustanovení sekundárního práva Unie v oblasti životního prostředí. Na jaderné elektrárny a na další jaderné reaktory se tak uplatní ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. 2012, L 26, s. 1), která některé záměry podrobuje posouzení vlivů na životní prostředí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. července 2019, Inter-Environnement Wallonie a Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, bod 76).
- 44 Mimoto Soudní dvůr již rozhodl, že státní podporu, která je v rozporu s ustanoveními nebo obecnými zásadami unijního práva, nelze prohlásit za slučitelnou s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, body 50 a 51).
- 45 Z toho vyplývá, že jelikož se čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU použije na státní podpory v odvětví jaderné energie podléhající Smlouvě o Euratomu, nemůže být státní podpora ve prospěch hospodářské činnosti náležející do tohoto odvětví, jejíž přezkum by ukázal, že je v rozporu s pravidly unijního práva v oblasti životního prostředí, prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem na základě tohoto ustanovení.
- 46 Tribunál proto v bodě 517 napadeného rozsudku neprávem odmítl argument Rakouské republiky, podle kterého zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti brání tomu, aby byly poskytnuty státní podpory ve prospěch výstavby nebo provozu jaderné elektrárny, přičemž tak učinil z důvodu, že takový výklad by byl v rozporu s čl. 106a odst. 3 Smlouvy o Euratomu.

- 47 Je však třeba připomenout, že došlo-li při odůvodnění rozsudku Tribunálu k porušení unijního práva, ale jeho výrok se z jiných právních důvodů jeví jako opodstatněný, musí být kasační opravný prostředek zamítnut (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. června 1992, *Lestelle v. Komise*, C-30/91 P, EU:C:1992:252, bod 28; ze dne 26. března 2009, *SELEX Sistemi Integrati v. Komise*, C-113/07 P, EU:C:2009:191, bod 81, jakož i ze dne 18. července 2013, *Komise a další v. Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 150).
- 48 Je přitom třeba na jedné straně uvést, že čl. 194 odst. 1 písm. a) a b) SFEU stanoví, že v rámci vytváření a fungování vnitřního trhu má politika Unie v oblasti energetiky za cíl zajistit fungování trhu s energií a zajistit bezpečnost dodávek energie v Unii. V tomto ohledu již Soudní dvůr uvedl, že čl. 194 odst. 1 písm. b) SFEU identifikuje bezpečnost dodávek elektřiny v Unii jako jeden ze základních cílů politiky Unie v odvětví energetiky (viz rozsudek ze dne 29. července 2019, *Inter-Environnement Wallonie a Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen*, C-411/17, EU:C:2019:622, bod 156). Na druhé straně čl. 194 odst. 2 druhý pododstavec SFEU stanoví, že opatření přijatá Evropským parlamentem a Radou se nedotýkají práva členského státu stanovit podmínky pro využívání svých energetických zdrojů, jeho volby mezi různými energetickými zdroji a základní skladby jeho zásobování energií, přičemž toto ustanovení nevylučuje, že se tato volba může vztahovat na jadernou energii.
- 49 Vzhledem k tomu, že volba jaderné energie náleží podle těchto ustanovení Smlouvy o FEU členským státům, je tak patrné, že cíle a zásady unijního práva v oblasti životního prostředí a cíle sledované Smlouvou o Euratomu, připomenuté v bodě 33 tohoto rozsudku, nejsou ve vzájemném rozporu, takže nelze mít za to – na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika – že zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti za všech okolností brání poskytnutí státních podpor ve prospěch výstavby nebo provozu jaderné elektrárny.
- 50 Z toho vyplývá, že nesprávné právní posouzení Tribunálu označené v bodě 46 tohoto rozsudku nemá vliv na opodstatněnost odmítnutí argumentu Rakouské republiky uvedeného v bodě 40 tohoto rozsudku, a tudíž na výrok napadeného rozsudku, takže třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je v tomto ohledu irelevantní.
- 51 První důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

- 52 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika tvrdí, že dotčená opatření byla nesprávně posouzena jako slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU. Tribunál totiž v napadeném rozsudku nesprávně vymezil relevantní hospodářskou činnost ve smyslu tohoto ustanovení a opomněl ověřit existenci selhání trhu.

Argumentace účastníků řízení

- 53 V rámci první části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že měl za to, že přezkum slučitelnosti podpory se týká spíše sledovaného veřejného zájmu než podporované hospodářské činnosti, a že v této souvislosti v bodě 105 napadeného rozsudku uvedl, že podle Komise měla výstavba Hinkley Point C za cíl rozvoj hospodářské činnosti ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, přestože tento orgán ve sporném rozhodnutí nevymezil činnost podporovanou dotčenými opatřeními, a porušil tak toto ustanovení. Kromě toho Tribunál neuvedl, jak posoudil otázku vymezení této činnosti, takže napadený rozsudek je v tomto ohledu nedostatečně odůvodněn.

- 54 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím vytýká Tribunálu, že měl v bodech 139 a 144 napadeného rozsudku za to, že dotýcnou hospodářskou činností ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU byla podpora jaderné energie, a že tak omezil přezkum slučitelnosti podpory.
- 55 Hospodářskou činností, která měla být zohledněna pro účely posouzení slučitelnosti dotčených opatření, je podle ní výroba elektřiny, a to proto, že výraz „hospodářská činnost“ se vztahuje na skupinu podniků vyrábějících vzájemně zaměnitelné výrobky; že nařízení Komise (EU) 2015/2282 ze dne 27. listopadu 2015, kterým se mění nařízení (ES) č. 794/2004, pokud jde o formuláře pro oznamování státní podpory a informační listy (Úř. věst. 2015, L 325, s. 1), zmiňuje s odkazem na kód NACE právě toto odvětví, a nikoli jaderné elektrárny; že výjimky v oblasti státních podpor je třeba vykládat striktně; že pokyny Komise pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020 stanoví, že podpory na obnovitelné zdroje energie musí přispívat k rozvoji tohoto odvětví, a že Komise své posouzení obecně zakládá na trhu s elektřinou. Kdyby přitom Tribunál posoudil dotčená opatření z hlediska jejich přispění k rozvoji odvětví výroby elektřiny, dospěl by k jinému závěru, a to zejména pokud jde o otázku, zda měla být podpora považována za přípustnou a přiměřenou.
- 56 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím tvrdí, že Tribunál měl v bodech 151 a 240 napadeného rozsudku nesprávně za to, že existence selhání trhu není nezbytnou podmínkou slučitelnosti podpory a že v daném případě by bez zásahu Spojeného království nebyly investice do nových kapacit na výrobu jaderné energie uskutečněny včas.
- 57 Komise a Slovenská republika mají za to, že první část je nepřípustná. Podle Komise tato část nesplňuje požadavky, podle nichž musí kasační opravný prostředek přesně označit body napadeného rozsudku, které jsou napadány, a obsahovat stručný, ale srozumitelný popis dovolávaných důvodů. Některé argumenty mimoto zpochybňují sporné rozhodnutí, a nikoli napadený rozsudek. Podle Slovenské republiky uvedená část buď poukazuje na vady sporného rozhodnutí, které nemohly být uplatněny z úřední povinnosti, nebo – v závislosti na způsobu, jakým je chápána – je pouze opakováním argumentu vzneseného v prvním stupni.
- 58 K věci samé Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 59 Pokud jde o přípustnost první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba nejprve poznamenat, že tato část zmiňuje bod 105 napadeného rozsudku. Jsou tedy splněny požadavky čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora. Dále, ačkoli Rakouská republika na podporu této části vytýká Komisi, že nevymezila hospodářskou činnost, kterou dotčená opatření podporovala, uvedená část ve svém celku směřuje k tomu, aby Soudní dvůr rozhodl, že Tribunál toto opomenutí, které podle ní představuje vadu sporného rozhodnutí, nekonstatoval. Konečně v téže části Rakouská republika skutečně nevznáší nový argument – jak vyplývá zejména z bodu 139 napadeného rozsudku – ale zpochybňuje právní opodstatněnost odpovědi Tribunálu na její argument, což je před Soudním dvorem přípustné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2018, Česká republika v. Komise, C-4/17 P, EU:C:2018:678, bod 24 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že námitky nepřípustnosti vznesené Komisí a Slovenskou republikou musí být zamítnuty.
- 60 K věci samé, pokud jde na prvním místě o první dvě části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, z čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU vyplývá, že aby mohly být podpory prohlášeny za slučitelné s vnitřním trhem na základě tohoto ustanovení, musí být způsobilé usnadnit rozvoj určitých

hospodářských činností nebo hospodářských oblastí. Pokud jde o ověření, zda je daná podpora způsobilá usnadnit rozvoj hospodářské činnosti, toto ustanovení neukládá povinnost určit výrobní trh, jehož je tato činnost součástí, neboť určení tohoto trhu je relevantní pouze pro posouzení, zda zamýšlená podpora nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, což je druhou podmínkou, na kterou toto ustanovení váže slučitelnost podpory.

- 61 V projednávané věci Tribunál v bodě 105 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise nepochybila, když měla za to, že výstavba Hinkley Point C měla za cíl rozvoj činnosti ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, přičemž zejména uvedl, že ze sporného rozhodnutí vyplývá, že tato výstavba má za cíl nahradit stárnoucí kapacity na výrobu jaderné energie, u nichž bylo plánováno ukončení provozu, a že technologie, která má být v tomto bloku použita, je rozvinutější než technologie použita v existujících elektrárnách.
- 62 V bodech 139 a 144 napadeného rozsudku Tribunál odmítl argumenty Rakouské republiky, podle nichž na jedné straně Komise neupřesnila, jaká hospodářská činnost ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU měla být dotčenými opatřeními podporována, a na druhé straně toto ustanovení a čl. 2 písm. c) Smlouvy o Euratomu vyžadují, aby se jednalo o rozvoj činnosti, a nikoli pouze o náhradu. Za tímto účelem konstatoval, že z bodu 392 odůvodnění sporného rozhodnutí vyplývá, že činností podporovanou dotčenými opatřeními je podpora jaderné energie, že tento cíl, a konkrétně cíl motivovat podniky, aby investovaly do nových kapacit na výrobu jaderné energie, splňuje požadavky těchto ustanovení, a že skutečnost, že tyto nové kapacity mají nahradit stárnoucí kapacity na výrobu jaderné energie, neumožňuje konstatovat, že nedochází k rozvoji činnosti ve smyslu těchto ustanovení.
- 63 I když Tribunál odkazoval na cíl dotčených opatření, z této části odůvodnění napadeného rozsudku vyplývá, že rozhodl, že Komise měla za to, aniž se v této souvislosti dopustila pochybení, že jsou tato opatření způsobilá rozvíjet výrobu jaderné energie, která skutečně představuje hospodářskou činnost ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- 64 Mimoto je třeba poznamenat, že v bodě 231 napadeného rozsudku, vůči kterému kasační opravný prostředek nesměruje, Tribunál uvedl, že Komise označila za trh dotčený dotčenými opatřeními liberalizovaný trh výroby a dodávek elektřiny a konstatovala, že tato opatření mají potenciál narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy. Z toho vyplývá, že Tribunál přezkoumal, zda Komise řádně označila dotčený trh za účelem posouzení, zda byla splněna druhá podmínka stanovená v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- 65 Tribunál se tedy tím, že takto rozhodl, nedopustil nesprávného právního posouzení a neporušil povinnost uvést odůvodnění.
- 66 Pokud jde na druhém místě o třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že i když v rámci čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU Komise může pro účely posouzení slučitelnosti zamýšlené podpory s vnitřním trhem považovat za nezbytné zjistit, zda tato podpora umožňuje napravit selhání trhu, existence takového selhání není podmínkou pro prohlášení podpory za slučitelnou s vnitřním trhem na základě tohoto ustanovení.
- 67 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodě 151 napadeného rozsudku za to, že ačkoli může být existence selhání trhu relevantní skutečností za účelem prohlášení slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem, neexistence takového selhání nemá nutně za následek, že podmínky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU nejsou splněny.
- 68 Stejně tak se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 240 tohoto rozsudku jako důvod pro odmítnutí argumentů Rakouské republiky a Lucemburského velkovévodství, podle nichž Komise nemohla konstatovat existenci selhání trhu, uvedl, že toto ustanovení neobsahuje podmínku ve smyslu nutnosti existence takového selhání. Kromě toho posouzení Tribunálu, podle něhož úvahy rozvinuté ve sporném rozhodnutí umožňují konstatovat, že bez zásahu Spojeného

království by nebyly včas provedeny investice do nových kapacit na výrobu jaderné energie, je posouzením skutkového stavu, které Soudní dvůr nemůže – není-li namítáno zkreslení skutkového stavu – v rámci řízení o kasačním opravném prostředku přezkoumat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. února 2020, Uniwersytet Wrocławski a Polsko v. REA, C-515/17 P a C-561/17 P, EU:C:2020:73, bod 47).

- 69 Vzhledem k tomu, že druhý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný v žádné ze svých částí, musí být zamítnut.

K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 70 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika tvrdí, že se Tribunál v napadeném rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když potvrdil přezkum přiměřenosti dotčených opatření, který Komise provedla v nedostatečném rozsahu.

K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 71 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že omezil přezkum přiměřenosti dotčených opatření tím, že omezil cíl veřejného zájmu sledovaný těmito opatřeními pouze na cíl vybudování nových kapacit na výrobu jaderné energie, ačkoliv Komise měla přezkoumat, zda a v jakém rozsahu neexistují jiné přiměřenější prostředky k pokrytí potřeby elektřiny ve Spojeném království.
- 72 Když tedy Tribunál v bodech 405, 413 a 507 napadeného rozsudku uvedl, že výstavba Hinkley Point C má za cíl pouze omezit pokles podílu jaderné energie na potřebách elektřiny a zabezpečit větší zásobování elektřinou, vycházel z předpokladu, že toto zásobování může být zajištěno pouze zvýšenou výrobou jaderné energie pro základní spotřebu, ačkoliv situace ve státech, které zabezpečují zásobování elektřinou bez využití jaderné energie, dokazuje, že dostačující výrobu lze zajistit i jiným způsobem.
- 73 Tento postup je svévolný a porušuje zásadu rovného zacházení zaručenou v článku 20 Listiny, jelikož přiměřenost podpor na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů Komise zkoumá nikoli v rámci trhu s obnovitelnými energiemi, ale v rámci celého trhu s elektřinou.
- 74 Komise a Slovenská republika mají za to, že tato část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná v rozsahu, v němž zpochybňuje posouzení skutkového stavu.
- 75 K věci samé Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že tato část není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 76 Pokud jde o argumenty Rakouské republiky vztahující se k důvodům napadeného rozsudku, podle kterých má v podstatě výstavba Hinkley Point C za účelem zajištění bezpečnosti dodávek elektřiny za cíl pouze omezit pokles podílu jaderné energie na celkových potřebách elektřiny, který by nemohl být vyrovnán výrobou energie z obnovitelných zdrojů, je třeba konstatovat, že cílem těchto argumentů je zpochybnit posouzení skutkového stavu provedená Tribunálem, a tyto argumenty jsou proto v rámci řízení o kasačním opravném prostředku podle judikatury připomenuté v bodě 68 tohoto rozsudku nepřípustné.

- 77 K věci samé je třeba konstatovat, že v bodě 405 napadeného rozsudku Tribunál ohledně příznivých účinků dotčených opatření zohledněných Komisí uvedl, že tato opatření jsou součástí souboru opatření v oblasti energetické politiky přijatých Spojeným královstvím v rámci reformy trhu s elektřinou, která má za cíl zabezpečit bezpečnost dodávek, diverzifikaci zdrojů a snižování emisí uhlíku, že Spojené království bude potřebovat nové výrobní kapacity schopné poskytnout přibližně 60 gigawattů, že s ohledem na plány ukončení provozu stávajících jaderných a uhelných elektráren má výstavba Hinkley Point C za cíl omezit pokles podílu jaderné energie na celkových potřebách elektřiny a že podle Komise není možné pokrýt budoucí nedostatek kapacit pro výrobu energie způsobený zvýšením poptávky a ukončením provozu stávajících jaderných a uhelných elektráren pouze využitím obnovitelných zdrojů energie.
- 78 V bodě 413 napadeného rozsudku Tribunál rovněž uvedl, že Komise konstatovala, že nepravdivá povaha mnoha technologií v oblasti obnovitelných zdrojů těmto technologiím neumožňuje být vhodnou alternativou technologie výroby elektřiny pro základní spotřebu, jako je jaderná energie, že výkon, který by měla poskytovat Hinkley Point C, odpovídá 14 gigawattům větrné energie získávané na pevnině nebo 11 gigawattům větrné energie získávané na moři a že není realistické očekávat, že takové kapacity na výrobu větrné energie mohou být postaveny ve stejném časovém rámci, jako je rámec stanovený pro výstavbu Hinkley Point C.
- 79 V bodě 507 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že podle údajů Komise má projekt výstavby Hinkley Point C za cíl pouze zabránit dramatickému poklesu podílu jaderné energie na celkových potřebách elektřiny a že s ohledem na právo Spojeného království stanovit si svůj energetický mix a zachovat jadernou energii jako zdroj v rámci tohoto mixu – které vyplývá z čl. 194 odst. 2 druhého pododstavce SEFU, jakož i z čl. 1 druhého pododstavce, z čl. 2 písm. c) a z čl. 192 prvního pododstavce Smlouvy o Euratomu – nelze považovat rozhodnutí ponechat jadernou energii ve struktuře dodávek za zjevně nepřiměřené s ohledem na příznivé účinky, které z dotčených opatření vyplývají.
- 80 Z těchto zjištění a úvah vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí Rakouská republika, Tribunál přezkoumal přiměřenost dotčených opatření nikoli pouze s ohledem na cíl vybudovat nové kapacity na výrobu jaderné energie, ale s ohledem na potřeby dodávek elektřiny ve Spojeném království, přičemž správně připomněl, že Spojené království může svobodně rozhodovat o složení svého energetického mixu.
- 81 Z toho vyplývá, že první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je zčásti nepřijatelná a zčásti neopodstatněná.

K druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 82 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že v bodě 468 a následujících napadeného rozsudku nezohlednil precedenční význam sporného rozhodnutí, když podobně jako Komise posoudil účinky dotčených opatření izolovaně a omezil přezkum přiměřenosti pouze na skutečně prokazatelná narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu způsobné těmito opatřeními posuzovanými samostatně.
- 83 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že tato část je neopodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 84 Je třeba připomenout, že podle čl. 108 odst. 3 SFEU se řízení o přezkumu záměru poskytnout nebo upravit podpory, které Komise na základě tohoto ustanovení zahájí, týká záměru, který jí byl oznámen. Pro účely použití čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tomuto orgánu přísluší přezkoumat splnění druhé podmínky, které podléhá slučitelnost podpory podle tohoto ustanovení, tak, že ověří, zda zamýšlená podpora nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- 85 Z toho vyplývá, že přezkum, který musí tento orgán provést, se týká pouze účinků zamýšlené podpory s ohledem na informace, které mohl mít k dispozici v okamžiku, kdy přijal své rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, Komise v. Frucona Košice, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 70), a nemůže být založen na spekulacích ohledně precedenčního významu rozhodnutí, které má přijmout, ani na jiných úvahách vycházejících z kumulativního účinku této podpory a jiných záměrů poskytnout podporu, které by mohly v budoucnu vzniknout.
- 86 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když přezkum přiměřenosti dotčených opatření omezil pouze na jimi způsobená narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu.
- 87 Z toho vyplývá, že druhá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je neopodstatněná.

K třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 88 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že v bodech 470 a 499 napadeného rozsudku odmítl její výtku, že dotčená opatření vedou k nepřiměřené diskriminaci jiných technologií, přičemž poukázal na to, že Komise v bodě 403 odůvodnění sporného rozhodnutí uvedla, že rozdílová smlouva nepřiměřeně nediskriminuje ostatní technologie, neboť tyto technologie mohou být uspokojivě podporovány za použití stejného druhu nástroje, s výjimkou úprav, které lze považovat za nutné z hlediska rozdílů v technologiích. Rakouská republika na této výtce trvá a tvrdí, že nerovné zacházení z hlediska práva státních podpor s výrobcí téhož výrobku, kteří jsou konkurenty na témže trhu, vede ke strukturálním a nepřiměřeným narušením hospodářské soutěže.
- 89 Slovenská republika má za to, že tato část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je nepřípustná proto, že je opakováním žalobního důvodu vzneseného před Tribunálem, je příliš obecná a nepřesná, jelikož neuvádí, v čem mělo dojít k nesprávnému právnímu posouzení, a směřuje k novému posouzení skutkového stavu.
- 90 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko a Spojené království tvrdí, že tato část není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 91 Podle ustálené judikatury z článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen. Tento požadavek nesplňuje kasační opravný prostředek, který se omezuje na zopakování žalobních důvodů a argumentů, které již byly předloženy Tribunálu, a vůbec neuvádí argumentaci, která by specificky určila nesprávné právní posouzení, jímž má být stížen napadený rozsudek. Takový kasační opravný prostředek totiž ve skutečnosti představuje návrh

směřující k dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané Tribunálu, což je mimo pravomoc Soudního dvora (rozsudek ze dne 26. ledna 2017, Villeroy & Boch v. Komise, C-625/13 P, EU:C:2017:52, bod 69, jakož i citovaná judikatura).

- 92 Rakouská republika přitom opakuje svou výtku vznesenou před Tribunálem a nezdůvodňuje, v čem se Tribunál podle ní dopustil nesprávného právního posouzení v bodech 470 a 499 napadeného rozsudku.
- 93 Třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž nepřipustná.

Ke čtvrté části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 94 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že v bodě 515 a následujících napadeného rozsudku neprovedl přezkum přiměřenosti dotčených opatření, když nevážil příznivé a nepříznivé účinky těchto opatření, zejména jejich nepříznivé dopady na životní prostředí, které byla Komise povinna zohlednit. Nedostatečnost zvážení těchto účinků Tribunálem vyplývá zejména z nezohlednění nákladů na zpracování a skladování jaderného odpadu, které jsou nezbytným důsledkem uvedení jaderné elektrárny do provozu a které jsou v případě, že je od nich provozovatel osvobozen, součástí dotčené podpory. Není tedy pochopitelné, z jakých důvodů nebyly v bodě 355 tohoto rozsudku výdaje na nakládání s odpadem považovány za výdaje, na které se vztahuje sporné rozhodnutí, a pochopitelná není ani úvaha uvedená v bodě 359 tohoto rozsudku, že Rakouská republika nepodala žalobu proti rozhodnutí Komise týkajícímu se převodu jaderného odpadu.
- 95 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že tato část není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 96 V bodech 505 až 530 napadeného rozsudku Tribunál přezkoumal a odmítl všechny argumenty Rakouské republiky, jejichž cílem bylo zpochybnit zvážení příznivých a nepříznivých účinků dotčených opatření provedené Komisí ve sporném rozhodnutí. Argument Rakouské republiky, podle něhož Tribunál neprovedl přezkum přiměřenosti uvedených opatření, když nevážil příznivé a nepříznivé účinky těchto opatření, tedy není opodstatněný.
- 97 Pokud jde o argument vznesený před Tribunálem, podle něhož Komise dostatečně nezohlednila zásady ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti, Tribunál v bodech 515 až 517 napadeného rozsudku uvedl, že jelikož dotčená opatření specificky nesledovala provedení těchto zásad, nebyla Komise povinna k nim přihlídnout v rámci určení výhod, které z těchto opatření vyplývají.
- 98 Tribunál připomněl, že v rámci uplatnění čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU musí Komise zvážit výhody dotčených opatření a jejich nepříznivý dopad na vnitřní trh. Měl však za to, že i když musí být ochrana životního prostředí zahrnuta do vymezování a provádění politik Unie, zejména těch, jejichž cílem je vytvořit vnitřní trh, nepředstavuje ve vlastním slova smyslu jednu ze složek tohoto vnitřního trhu, který je definován jako prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu.

- 99 Měl tudíž za to, že Komise při určování nepříznivých účinků dotčených opatření nebyla povinna přihlédnout k rozsahu, v němž jsou tato opatření nepříznivá pro uskutečnění této zásady, což platí rovněž pro zásady obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti, kterých se dovolává Rakouská republika.
- 100 V tomto ohledu je třeba připomenout, že – jak vyplývá z přezkumu třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku – potřeba chránit a zlepšovat životní prostředí, vyjádřená zejména v článku 37 Listiny, jakož i v článku 11 a čl. 194 odst. 1 SFEU, stejně jako pravidla unijního práva v oblasti životního prostředí se v odvětví jaderné energie uplatní. Z toho vyplývá, že když Komise ověřuje, zda státní podpora ve prospěch hospodářské činnosti náležející do tohoto odvětví splňuje první podmínku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, připomenutou v bodě 19 tohoto rozsudku, musí – jak bylo uvedeno v bodech 44 a 45 tohoto rozsudku – ověřit, zda uvedená činnost neporušuje pravidla unijního práva v oblasti životního prostředí. Shledá-li porušení těchto pravidel, je povinna prohlásit uvedenou podporu za neslučitelnou s vnitřním trhem bez jakéhokoli dalšího přezkumu.
- 101 Pokud však jde o otázku, zda taková státní podpora splňuje druhou podmínku stanovenou v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, rovněž připomenutou v bodě 19 tohoto rozsudku, podle níž tato podpora nesmí měnit podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, tato podmínka vyžaduje – jak právem rozhodl Tribunál – aby byly zváženy příznivé účinky zamýšlené podpory na rozvoj činností, které má podporovat, a nepříznivé účinky, které může tato podpora mít na vnitřní trh. Článek 26 odst. 2 SFEU přitom stanoví, že tento trh „zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu v souladu s ustanoveními Smluv“. Přezkum druhé podmínky stanovené v čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU tudíž vyžaduje, aby Komise zohlednila nepříznivé účinky státní podpory na hospodářskou soutěž a na obchod mezi členskými státy, ale nevyžaduje zohlednění jiných případných nepříznivých účinků.
- 102 Tribunál se tudíž nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Komise při určování nepříznivých účinků dotčených opatření nebyla povinna přihlédnout k rozsahu, v němž jsou tato opatření nepříznivá pro uskutečnění zásad ochrany životního prostředí, obezřetnosti, „znečišťovatel platí“ a udržitelnosti, kterých se dovolává Rakouská republika.
- 103 Kromě toho se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 520 napadeného rozsudku odmítl argument vycházející z toho, že Komise nezohlednila náklady na skladování jaderného odpadu, a učinil tak s odkazem na konstatování uvedené v bodě 355 tohoto rozsudku, podle něhož se opatření podpory prohlášena za slučitelná ve sporném rozhodnutí týkají výlučně výstavby a provozu jaderné elektrárny, a nikoli případné státní podpory na pokrytí nákladů na nakládání s tímto odpadem a na jeho skladování. Vzhledem k tomu, že – jak uvedl Tribunál v bodě 359 uvedeného rozsudku – Spojené království takovou státní podporu poskytlo až po přijetí sporného rozhodnutí, bylo v tomto bodě správně konstatováno, že poskytnutí této podpory nemohlo být zohledněno při přezkumu legality sporného rozhodnutí.
- 104 Z toho vyplývá, že čtvrtá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku není opodstatněná. Proto musí být tento třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

- 105 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil, že dotčená opatření představují provozní podporu, a jsou tedy neslučitelná s vnitřním trhem.

Argumentace účastníků řízení

- 106 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím s odkazem na body 612 a 613 napadeného rozsudku Tribunálu vytýká, že připustil, že takové provozní podpory, jako jsou podpory stanovené ve prospěch Hinkley Point C, mohou být prohlášeny za slučitelné s vnitřním trhem, když měl za to, že rozlišení mezi investičními podporami a provozními podporami není relevantní. Posledně uvedené podpory jsou přitom povoleny na liberalizovaném trhu výrobků pouze zcela výjimečně a na omezenou dobu, přičemž tyto podpory nepřispívají k rozvoji činnosti ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a narušují podmínky obchodu v hospodářském odvětví, v němž jsou poskytovány, v míře, jež je v rozporu se společným zájmem.
- 107 Kromě toho se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise není povinna takové rozlišování činit mimo oblast působnosti pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí (Úř. věst. 1994, C 72, s. 3), jelikož tato úvaha je v rozporu se zásadou rovného zacházení.
- 108 Komise, Česká republika, Francouzská republika, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 109 Je třeba poznamenat, že Rakouská republika v rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku zmiňuje pouze body 612 a 613 napadeného rozsudku, v nichž Tribunál konstatoval, že z rozsudku ze dne 26. září 2002, Španělsko v. Komise (C-351/98, EU:C:2002:530, body 76 a 77), vyplývá, že pokyny Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí, které byly použitelné ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek, výslovně odlišují investiční podpory a provozní podpory a Komise, která byla uvedenými pokyny vázána, byla povinna kvalifikovat dotčenou podporu v závislosti na kategoriích stanovených těmito pokyny, ale že z uvedeného rozsudku nevyplývá, že je Komise povinna odkazovat na tyto kategorie mimo oblast působnosti pokynů Společenství o státní podpoře na ochranu životního prostředí.
- 110 Nicméně tyto body napadeného rozsudku nelze vykládat nezávisle na předcházejících bodech 575 až 609 tohoto rozsudku, jelikož všechny tyto body obsahují důvody, na základě kterých Tribunál zamítl žalobní důvod Rakouské republiky vycházející z toho, že Komise měla dotčená opatření kvalifikovat jako „provozní podpory neslučitelné s vnitřním trhem“.
- 111 Tento žalobní důvod směřoval – jak je uvedeno v bodě 575 uvedeného rozsudku – vůči bodům odůvodnění sporného rozhodnutí, v nichž Komise uvedla, že opatření, která zahrnují provozní podporu, jsou v zásadě neslučitelná s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, ale že dotčená opatření je třeba považovat za odpovídající investiční podpoře, neboť mají umožnit společnosti NNBG zavázat se k investicím do výstavby Hinkley Point C. Komise měla v tomto ohledu rovněž za to, že „[z] hlediska finančního modelování lze čistou současnou hodnotu plateb realizační ceny považovat za ekvivalent paušální platby, která společnosti NNBG umožňuje krýt náklady výstavby“.
- 112 V rámci tohoto odůvodnění Tribunál nejprve v bodech 579 a 580 napadeného rozsudku uvedl, že na základě ustálené judikatury nelze podpory, které směřují k zachování *statu quo* nebo k osvobození podniku od nákladů, jež by tento podnik obvykle musel vynaložit v rámci svého běžného řízení nebo běžných činností, považovat za slučitelné s vnitřním trhem, protože nejsou způsobilé usnadnit rozvoj hospodářské činnosti ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- 113 Dále v bodech 581 až 583 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že Komise tuto judikaturu nezpochybnila, ale měla za to, že se na dotčená opatření nepoužije vzhledem ke zvláštní povaze projektu a ke skutečnosti, že cílem těchto opatření je umožnit společnosti NNBG zavázat se

k investicím do výstavby Hinkley Point C. Tribunál měl za to, že tento přístup není chybný, jelikož nic nebrání tomu, aby podpora, která splňuje požadavky čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, byla prohlášena za slučitelnou s vnitřním trhem na základě tohoto ustanovení bez ohledu na to, zda musí být kvalifikována jako „investiční podpora“ nebo jako „provozní podpora“.

- 114 Konečně v bodech 584 a 585 napadeného rozsudku měl Tribunál zejména za to, že dotčená opatření nelze považovat za podpory, které se omezují na zachování *statu quo*, ani za podpory, které se omezují na snížení běžných a obvyklých provozních nákladů, které by musel podnik v každém případě vynaložit v rámci své běžné činnosti, přičemž uvedl, že v případě neexistence podpor by nebyla včas provedena žádná investice do nových kapacit na výrobu jaderné energie a že tyto podpory měly motivační účinek spočívající ve snížení rizik spojených s investicemi za účelem zajištění návratnosti těchto investic.
- 115 Konkrétně Tribunál odmítl argumenty Rakouské republiky týkající se rozdílové smlouvy, přičemž zejména v bodě 589 napadeného rozsudku konstatoval, že se jedná o nástroj k zajištění rizik v podobě mechanismu stabilizace cen, který nabízí jistotu a stabilitu příjmů, na základě čehož má motivační účinek pro investice zaručením stanovené a stabilní cenové úrovně.
- 116 V bodě 593 tohoto rozsudku Tribunál uvedl, že realizační cena schválená Komisí přihlížela jak k ceně výstavby Hinkley Point C, tak k nákladům na provoz tohoto bloku, neboť „[t]yto náklady [...] ovlivňují návratnost projektu, a mají tedy dopad na výši, které musí dosáhnout realizační cena, aby bylo přistoupeno k rozhodnutí o investici do nových kapacit na výrobu jaderné energie“.
- 117 Tribunál měl rovněž v bodě 594 uvedeného rozsudku za to, že skutečnost, že po uplynutí 15 let a 25 let může být realizační cena přezkoumána a pak bude přihlédnuto ke skutečnostem, které se týkají provozních nákladů, nezpochybně vazbu mezi dotčenými opatřeními a vybudováním nových kapacit na výrobu jaderné energie, jelikož s ohledem na skutečnost, že provozní náklady, na základě kterých byla vypočtena realizační cena, musí být odhadnuty *ex ante* a doba provozu Hinkley Point C bude velmi dlouhá, má možnost takového přezkumu za cíl snížit rizika týkající se dlouhodobých nákladů pro obě strany za účelem zvýšení nebo snížení výše realizační ceny zaručené rozdílovou smlouvou.
- 118 Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když z těchto důvodů zamítl zejména žalobní důvod, který mu byl předložen, vycházející z toho, že Komise měla kvalifikovat dotčená opatření jako provozní podpory neslučitelné s vnitřním trhem.
- 119 Tribunál totiž zaprvé právem připomenul, že provozní podpory nemohou v zásadě splnit podmínky použití čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, neboť takové podpory, jež se omezují na zachování existujícího stavu či na snížení běžných a obvyklých provozních nákladů, které by musel podnik v každém případě vynaložit v rámci své běžné činnosti, nemohou být považovány za podpory, které mají usnadnit rozvoj hospodářské činnosti, a jsou způsobilé změnit podmínky obchodu v takové míře, jež je v rozporu se společným zájmem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. listopadu 1990, Itálie v. Komise, C-86/89, EU:C:1990:373, bod 18; ze dne 5. října 2000, Německo v. Komise, C-288/96, EU:C:2000:537, body 88 až 91, jakož i ze dne 21. července 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, C-459/10 P, nezveřejněný, EU:C:2011:515, body 33 až 36).
- 120 Když měl zadruhé Tribunál v podstatě za to, že se Komise nedopustila pochybení, když konstatovala, že dotčená opatření umožnila společnosti NNBG zavázat se k výstavbě Hinkley Point C a bez nich by nebylo možné vybudovat nové kapacity na výrobu jaderné energie, Tribunál řádně ověřil, že všechna tato opatření byla způsobilá usnadnit rozvoj hospodářské činnosti a neměnila podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.
- 121 Zatřetí Tribunál nebyl pro účely tohoto ověření povinen formálně kvalifikovat dotčená opatření jako „investiční podpory“ nebo „provozní podpory“, jak by tomu bylo v případě, kdyby posuzoval přezkum učiněný Komisí ohledně slučitelnosti podpory, na kterou se vztahují pokyny Společenství o státní

podpoře na ochranu životního prostředí. Z odůvodnění napadeného rozsudku ostatně vyplývá, že Komise měla za to, že dotčená opatření musí být považována za odpovídající investiční podpoře a že Tribunál toto posouzení potvrdil.

- 122 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný, a musí tedy být zamítnut.

K pátému žalobnímu důvodu

- 123 V rámci pátého důvodu kasačního opravného prostředku Rakouská republika tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení jednak tím, že nedostatečně definoval prvky podpory, a dále tím, že nekonstatoval nedodržení sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. 2008, C 155, s. 10, dále jen „sdělení o zárukách“).

K první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 124 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že nedostatečně definoval prvky podpory. S odkazem na bod 251 a následující napadeného rozsudku Rakouská republika uvádí, že na rozdíl od toho, co prohlásil Tribunál, netvrdila, že dotčená opatření nebyla přesně vyčíslitelná, ale že prvky podpory byly nedostatečně určeny, a to v rozporu s celou řadou pokynů a nařízení v oblasti státních podpor, jak uvedla ve své žalobě podané k Tribunálu.
- 125 Není pochopitelné, z jakého důvodu nejsou tato nařízení a tyto pokyny v projednávaném případě použitelné, a to s ohledem na zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace. Toto nedostatečné určení prvků podpory podle Rakouské republiky brání tomu, aby mohla být správně posouzena přiměřenost podpory, a vzhledem k nemožnosti určit původní rozpočet i tomu, aby mohla být v případě zvýšení tohoto rozpočtu dodržena povinnost provést nové oznámení v souladu s čl. 1 písm. c) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) ve spojení s čl. 4 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. 2004, L 140, s. 1; Zvl. vyd. 08/04, s. 3), podle nichž zvýšení původního rozpočtu schváleného Komisí o 20 % vede ke změně podpory. Závěr Tribunálu v bodě 361 napadeného rozsudku, podle kterého případné poskytnutí dalších státních podpor není předmětem sporného rozhodnutí, je tedy nesprávný.
- 126 Kromě toho Rakouská republika tvrdí, že neurčitelná povaha nákladů na zpracování a skladování jaderného odpadu a podpora pro případ předčasného ukončení provozu jaderné elektrárny Hinkley Point prokazují, že prvky podpory nebyly určeny. Pokud jde o podporu pro případ předčasného ukončení provozu, bod 279 napadeného rozsudku potvrzuje, že Komisi nebyly v okamžiku přijetí sporného rozhodnutí známy přesné podmínky mechanismu vyrovnání, a že tedy tento orgán neměl k dispozici informace, jež by potvrdily nemožnost jakéhokoli nadměrného vyrovnání, které nikdy nelze vyloučit. Tento důvod měl sám o sobě vést k zamítnutí dotčených opatření.
- 127 Komise tvrdí, že argument Rakouské republiky týkající se použitelnosti různých nařízení a pokynů je nepřipustný, jelikož Rakouská republika ani v náznaku neuvedla, v čem spočívá nesprávné právní posouzení, ke kterému podle ní došlo. Podle Komise jsou nepřipustné rovněž ostatní vznesené argumenty, jelikož nebyly uplatněny před Tribunálem. Slovenská republika má rovněž za to, že jsou tyto argumenty nepřipustné buď proto, že opakuji argumenty předložené před Tribunálem, nebo proto, že jsou příliš obecné a nepřesné.

- 128 Komise, Francouzská republika, Maďarsko a Spojené království tvrdí, že tato část pátého důvodu kasačního opravného prostředku je v každém případě neopodstatněná.

– *Závěry Soudního dvora*

- 129 Nejprve je třeba uvést, že Rakouská republika v bodě 113 své žaloby k Tribunálu tvrdila, že „[b]ez dostatečného určení prvku podpory je nakonec nejistá nejen částka jednotlivých podpor, ale rovněž částka hrubého grantového ekvivalentu všech podpor“, takže pro Komisi bylo od počátku nemožné ověřit slučitelnost dotčených opatření s vnitřním trhem. Nejeví se tedy, že by Tribunál zkreslil její argument, když v bodě 247 napadeného rozsudku uvedl, že Rakouská republika v podstatě tvrdila, že Komise mohla teprve poté, co vyčíslila přesnou částku grantového ekvivalentu dotčených opatření, rozhodnout o jejich slučitelnosti s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- 130 Dále argument Rakouské republiky, podle kterého nedostatečné určení podpory porušuje „celou řadu pokynů a nařízení“, který již uvedla v žalobě k Tribunálu, musí být prohlášen za nepřipustný z důvodů uvedených v bodě 91 tohoto rozsudku. Kasační opravný prostředek totiž odkazuje na argumentaci uvedenou v tomto ohledu před Tribunálem a přesně neoznačuje nesprávná právní posouzení, kterých se měl Tribunál dopustit. Totéž platí pro argument, podle kterého je nemožné správně posoudit přiměřenost podpory, pokud její prvky nebyly dostatečně určeny, jelikož není přesně poukázáno na kritizované části napadeného rozsudku.
- 131 Nepřipustný je rovněž argument Rakouské republiky týkající se změny existující podpory a vycházející z porušení čl. 1 písm. c) nařízení č. 2015/1589 ve spojení s čl. 4 odst. 1 nařízení č. 794/2004, jelikož tento argument nebyl vznesen před Tribunálem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. července 2012, *Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Komise*, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 111, jakož i ze dne 28. července 2016, *Tomana a další v. Rada a Komise*, C-330/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:601, bod 33).
- 132 Navíc Rakouská republika ve svém kasačním opravném prostředku nekritizovala bod 266 napadeného rozsudku, ve kterém Tribunál připomněl, že se schválení Komise vztahuje výlučně na záměr, tak jak jí byl oznámen, a že jakákoliv následná změna, která by mohla ovlivnit posouzení slučitelnosti dotčených opatření s vnitřním trhem, by musela být předmětem nového oznámení.
- 133 Rakouská republika v tomto kontextu poukazuje na bod 361 napadeného rozsudku, v němž Tribunál odůvodnil zamítnutí jejího argumentu, podle kterého v budoucnu mohou být ve prospěch Hinkley Point C případně poskytnuty další podpory ve formě veřejné záruky. Z důvodu obdobného důvodu uvedenému v bodě 103 tohoto rozsudku se však Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když uvedl, že tento argument nemůže zpochybnit legalitu sporného rozhodnutí, a nelze k němu tedy přihlédnout v rámci žaloby, která mu byla předložena, jejímž jediným předmětem je návrh na zrušení tohoto rozhodnutí, které se vztahuje k dotčeným opatřením.
- 134 Stejně tak se Tribunál – jak bylo konstatováno v uvedeném bodě 103 – nedopustil nesprávného právního posouzení tím, že odmítl argument vycházející z neurčitelné povahy nákladů na zpracování a skladování jaderného odpadu, když v bodě 355 napadeného rozsudku uvedl, že opatření podpory prohlášená Komisí za slučitelná se týkají pouze rozdílové smlouvy, dohody s ministrem a úvěrové záruky a že se napadené rozhodnutí netýká případné státní podpory poskytnuté Spojeným královstvím ke krytí nákladů na nakládání s tímto odpadem a na jeho skladování.
- 135 Pokud jde konečně o argument týkající se podpory pro případ předčasného ukončení provozu jaderné elektrárny Hinkley Point a případného nadměrného vyrovnání, Rakouská republika neprokázala, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 279 napadeného rozsudku poté, co připustil, že Komisi nebyly v okamžiku přijetí sporného rozhodnutí známy přesné podmínky mechanismu vyrovnání, uvedl, že se Komise v tomto rozhodnutí omezuje na schválení záměru

oznámeného Spojeným královstvím a že v případě, že by se po přijetí tohoto rozhodnutí Spojené království rozhodlo vyplatit vyrovnání překračující částku, která by byla nezbytná k vyrovnání zbavení vlastnictví, by se jednalo o zvýhodnění, na které se nevztahuje uvedené rozhodnutí, a proto by ho bylo třeba oznámit Komisi.

- 136 Z toho vyplývá, že první část pátého důvodu kasačního opravného prostředku je zčásti nepřipustná a zčásti neopodstatněná.

K druhé části pátého důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 137 Rakouská republika podporovaná Lucemburským velkovévodstvím Tribunálu vytýká, že v bodě 309 napadeného rozsudku ponechal nevyřešenou otázku, zda Komise měla použít sdělení o zárukách, a pouze naznačil, že kritéria tohoto sdělení byla v každém případě dodržena.
- 138 Oddíl 4.2 sdělení o zárukách každopádně ukládá vyčíslit prvek podpory v poskytnuté záruce, tedy výhodu, kterou příjemce takto získal. Posouzení Tribunálu v bodě 300 napadeného rozsudku, podle něhož úvěrová záruka podléhala obvyklým tržním podmínkám, je tedy nepochopitelné. Tribunál se odchýlil od judikatury týkající se poskytnuté výhody ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- 139 Rakouská republika rovněž odkazuje na oddíly 3.2 a 4.1 sdělení o zárukách, podle kterých musí Komise v případě individuálních záruk ověřit, zda dlužník nemá finanční potíže ve smyslu pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (Úř. věst. 2004, C 244, s. 2, dále jen „pokyny pro podniky v obtížích“). Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě nebyly splněny podmínky slučitelnosti s těmito pokyny, Komise nemohla prohlásit úvěrovou záruku za slučitelnou s vnitřním trhem. Namísto toho, aby Tribunál na toto pochybení poukázal, obrátil v bodě 338 napadeného rozsudku důkazní břemeno, když uvedl, že Rakouská republika a Lucemburské velkovévodství neprokázaly, v jakém rozsahu má společnost EDF finanční obtíže.
- 140 Kromě určení prvku podpory sdělení o zárukách v oddíle 4.1.b stanoví, že veřejná záruka musí znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezená. Napadený rozsudek je v tomto ohledu rovněž stížen nesprávným právním posouzením.
- 141 Komise má za to, že tato část je nepřipustná, jelikož neumožňuje rozpoznat, v čem se měl Tribunál dopustit nesprávných právních posouzení, která by mohla vést ke zrušení napadeného rozsudku.
- 142 Komise, Francouzská republika, Maďarsko, Slovenská republika a Spojené království mají v každém případě za to, že tato část není opodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 143 Je třeba poznamenat, že v bodě 309 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že „bez ohledu na otázku, zda byla Komise v projednávané věci povinna zohlednit kritéria stanovená ve sdělení o zárukách, musí být argumenty předložené Lucemburským velkovévodstvím a Rakouskou republikou odmítnuty z následujících důvodů“. Tyto důvody jsou uvedeny v bodech 310 až 349 napadeného rozsudku, ve kterých Tribunál odpověděl bod po bodu na všechny předložené argumenty směřující k prokázání, že Komise toto sdělení nedodržela.
- 144 Kasační opravný prostředek přitom z těchto bodů směřuje pouze proti bodu 338 tohoto rozsudku, v němž Tribunál uvedl, že důkazy předložené Rakouskou republikou a Lucemburským velkovévodstvím nemohou prokázat, že společnost EDF byla ve finančních obtížích ve smyslu bodu 9

pokynů pro podniky v obtížích, a je tudíž třeba odmítnout argument těchto členských států, podle kterého z důvodu, že společnost EDF byla podnikem v obtížích, měla Komise konstatovat, že prvek podpory v úvěrové záruce dosahoval stejné výše jako částka skutečně krytá uvedenou zárukou.

- 145 Jeví se tak, že první argument Rakouské republiky, podle kterého Tribunál ponechal nevyřešenou otázku, zda Komise měla použít sdělení o zárukách, je neopodstatněný, jelikož Tribunál i tak přezkoumal všechny argumenty vycházející z nedodržení tohoto sdělení a odpovědi, které na tyto argumenty poskytl, nejsou s výjimkou odpovědi obsažené v bodě 338 napadeného rozsudku kritizovány.
- 146 V bodě 300 napadeného rozsudku, kterého se týká druhý argument Rakouské republiky, Tribunál odmítl argument tohoto členského státu, podle něhož se Komise dopustila pochybení, když při posouzení rizika selhání projektu za účelem stanovení vhodné sazby poplatku za záruku zohlednila účinky rozdílové smlouvy a dohody s ministrem. Tribunál v podstatě uvedl, že zohlednění těchto účinků nic nebránilo, jelikož dotčená opatření tvoří jednotný celek a účinky těchto opatření, zejména tok příjmů zaručený rozdílovou smlouvou, byly relevantními skutečnostmi pro analýzu pravděpodobnosti rizika selhání projektu.
- 147 Je však třeba konstatovat, že tento argument spočívá na nesprávném výkladu napadeného rozsudku, jelikož jeho bod 300 nezmiňuje, že i přes zohlednění rozdílové smlouvy a dohody s ministrem podléhá úvěrová záruka obvyklým tržním podmínkám.
- 148 Pokud jde o třetí argument Rakouské republiky, podle kterého Tribunál nekonstatoval, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení v souvislosti se sdělením o zárukách, které ukládá povinnost zjistit, zda dlužník nemá finanční obtíže ve smyslu pokynů pro podniky v obtížích, a v tomto ohledu v bodě 338 napadeného rozsudku obrátil důkazní břemeno, je třeba na jedné straně poznamenat, že části tohoto sdělení, o které se tento členský stát opírá, se netýkají posouzení slučitelnosti podpory s vnitřním trhem, ale existence státní podpory.
- 149 Na druhé straně uvedený bod 338 tohoto rozsudku, který jako jediný Rakouská republika uvádí na podporu tohoto argumentu, pouze uzavírá přezkum provedený v bodech 323 až 337 tohoto rozsudku ohledně tvrzení Rakouské republiky a Lucemburského velkovévodství, podle nichž důkazy, které předložily poprvé v průběhu řízení před Tribunálem, prokazují, že společnost EDF měla finanční potíže. Tribunál však tím, že po přezkoumání těchto důkazů dospěl k závěru, že nemohou prokázat, že se společnost EDF potýkala s finančními obtížemi ve smyslu bodu 9 pokynů pro podniky v obtížích, neobrátil důkazní břemeno, jak tvrdí Rakouská republika. Tento argument je proto neopodstatněný.
- 150 Pokud jde o poslední argument Rakouské republiky, podle kterého musí veřejná záruka znít na stanovenou maximální částku a musí být časově omezená, je třeba uvést, že je v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 91 tohoto rozsudku nepřipustný, jelikož přesně neuvádí kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno.
- 151 Z toho vyplývá, že druhá část pátého důvodu kasačního opravného prostředku je zčásti nepřipustná a zčásti neopodstatněná. V důsledku toho musí být tento pátý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.
- 152 S přihlédnutím ke všem předchozím úvahám je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 153 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 154 Vzhledem k tomu, že Komise v projednávané věci požadovala náhradu nákladů řízení a Rakouská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit, že ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.
- 155 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království proto ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Rakouská republika ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) Česká republika, Francouzská republika, Lucemburské velkovévodství, Maďarsko, Polská republika, Slovenská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponесou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.